

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5958

гр. София, 10.08.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в закрито заседание на 10.08.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **838** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.203 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ) и чл.19 от Закона за Националната агенция за приходите (ЗНАП).

Делото е образувано по искова молба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], чрез упълномощен адв. Д. от САК, срещу Националната агенция за приходите /НАП/, с която на основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ са предявени срещу ответника обективни съединени иски за сумата от 68 318,11лв. общо за претърпени имуществени и неимуществени вреди, за следното:

I.Претендирани щети, представляващи разходи за заплащане на правни услуги за оспорване на актове на органи по приходите: сума в размер на 6186.00 лв., представляващи щета от направени разходи за правни услуги, получени от адвокатско дружество С., Б. и Партньори и конкретно по обжалване на РА № 22221516008914-091-001/05.02.2018 г. в размер на 3600,00 лв., на правните услуги, свързани с изготвяне на възражение срещу РД № Р-22002218004417-092-001/19.03.2019 г. и на жалба срещу ревизионен акт пред Директора на ОДОП С. в размер на 2 586,00 лв.

II.Претендирани щети, представляващи пропуснати ползи от запори по банкови сметки на ищеца:

1)сума в размер на 7999.65 лв., представляващи пропуснати ползи върху запорирана сума в [фирма] в размер 59 619,95 лв. за периода 26.01.2018г.- 23.05.2019 г.

2)сума в размер на 150.41 лв., представляващи пропуснати ползи върху запорирана сума в Банка [фирма] в размер 1121,01 лв. за периода 26.01.2018г.- 23.05.2019 г.

3)сума в размер на 17.38 лв., представляващи пропуснати ползи върху запорирана

сума в Банка [фирма] в размер 131,18 лв. за периода 01.02.2018г.- 23.05.2019 г.

4)сума в размер на 46.72 лв., представляващи пропуснати ползи върху запорирана сума в Банка [фирма] в размер 435,72 лв. за периода 03.05.2018г.- 23.05.2019 г.

5)сума в размер на 9930.14 лв., представляващи пропуснати ползи върху задържана сума по сметка на ЧСИ С. П. в размер на 257 163,00 лв., за периода 28.11.2018 г.- 15.04.2019 г.

б)сума в размер на 2423,14 лв., представляващи разликата между размера на пропуснати ползи върху преведената от ЧСИ С. П. по сметка на НАП сума в размер на 178 932,18 лв. за периода от превода на сумата от ЧСИ до датата на връщане на сумата от НАП 14.11.2019г., съответно 19.11.2019г., която е равна на 10117.00 лв. и платената от НАП законна лихва в размер на 7 693.86 лв. - тази искова претенция е оттеглена с изрична молба на адвоката от 29.05.2020г. и на основание, плащане от страна на ответника на 27.02.2020г., в тази част съдебното производство следва да бъде прекратено.

III.Претендирани щети, представляващи разходи за съдебно обжалване на незаконосъобразни обезпечения - запори: сума в размер на 1394 лв., представляваща щети от направени разходи за съдебно обжалване незаконосъобразните запори, включваща държавна такса в размер на 50 лв., адвокатско възнаграждение в размер на 600 лв., както и присъденото на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 500 лв. и събраните от ЧСИ Т. В. разноски и такси по изпълнителното производство, образувано от ТД на НАП за събиране на присъденото юрисконсултско възнаграждение, в размер на 244 лв.

IV.Претендирани щети, вследствие на наложени възбрани върху недмижими имоти на дружеството - сума в размер на 30553,87 лв., представляваща щета от направени разноски по договора за сътрудничество и съвместна дейност с [фирма] за изграждане на ваканционен комплекс със съответното ландшафтно оформление на околния терен, който договор е бил прекратен поради наложените незаконосъобразни възбрани върху имотите на дружеството в [населено място], местността „Ц.", област В.;

V.Претендирано обезщетение за неимуществени вреди вследствие на наложените обезпечения по отношение на дружеството - сума в размер на 10 000 лв.,

Според исквата молба, исковите претенции се основават на отмяната на ревизионни актове както следва:

1)С Решение № 974/09.07.2018 г. директорът на дирекция „ОДОП" при ЦУ на НАП отменя РА № 22221516008914-091-001/15.02.2018 г. на основание чл.155, ал.4, т.1 и т.2 от ДОПК с указания за повторна ревизия а бъде издадена нова заповед за ревизия от друг ревизиращ екип на ищеца за определяне на задълженията за корпоративен данък по ЗКПО за данъчни периоди от 2010 до 2015 г.

2) С Решение № 1690/07.10.2019 г. Н. К. К. - директор на дирекция „ОДОП" при ЦУ на НАП отменя РА № Р-22002218004417-091-001/15.04.2019 г., издаден при повторната ревизия, в частта за установените задължения за корпоративен данък по ЗКПО за данъчни периоди 2011, 2012, 2013 и 2014 г. и потвърждава акта относно дължими лихви за авансови вноски в размер на 2191,09 лв. за данъчен период 2010 г. ,

като указва, че същото задължение е погасено по давност на основание възражението за изтекла давност.

Претендира се, че незаконосъобразността на ревизионните актове, обуславяла и незаконосъобразността на наложените обезпечения с постановленията, на заделянето и превода на сумата от ЧСИ по сметка на ТД на НАП, платените разходи за оспорване на ревизионните актове и едно от постановленията за предварителни обезпечителни мерки - конкретно вр. Решение № 3853/06.06.2019г. по адм.д. 10191/2018г. на АССГ, с което са присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение, за неимуществените вреди, и невъзможност да се осъществи проект по договор за съвместна дейност, както и за неимуществените вреди.

След размяна на книжа, по делото е постъпил препис от писмен отговор от ответника Национална агенция за приходите от дата 11.03.2020 г., като се оспорва връзката между отменените ревизионни актове и претендираните вреди, излага доводи, че обезпечителното производство е самостоятелно от ревизионното, а наложените обезпечителни мерки с постановления на публичния изпълнител, не са незаконосъобразни актове. Изложени са подробни съображения по всяка от претендираните суми, в това число и довод, че на основание чл.129, ал.6 ДОПК за недължимо внесени суми на основание акт на органи по приходите, е налице специален ред за обезщетяване по чл.129, ал.6 ДОПК, като твърди, че не са изпълнени предпоставките по чл.1 ЗОДОВ и не е налице нарушение на правото на ЕС, а за разходите за правни услуги- се претендира, че нямат пряка връзка с отменените ревизионни актове.

Препис от отговора е изпратен на ищеца за становище, който в процесуална молба от 29.05.2020г. който уточнява по същество заявените основания за допустимост на иска, в това число по основанията и твърденията, свързани с постановленията за налагане на предварителни обезпечителни мерки чрез запор на банкови сметки и недвижими имоти на ищеца, съответно постановленията от 24.01.2018г., от 13.02.2018г. и от 26.02.2018г., като се твърди, че същите били издадени по искане на Е. С., главен инспектор по приходите, в качеството на ръководител на ревизията като било очевидно, че, ако не е било незаконосъобразното установяване на публични задължения, нямало да е налице основание за налагане на обезпечителните мерки.

Ищецът претендира, че незаконосъобразното установяване на публичните вземания се установявало от отмяната на ревизионните актове, като претендира, че отмяната им е основание за възникване на отговорността по ЗОДОВ. Наложени без основание обезпечителни мерки счита за незаконосъобразни независимо от спазването на процедурата. Приемането на обратното би означавало да бъде освободена НАП от отговорност да налага обезпечителни мерки на когото си поиска, независимо дали има или няма задължения, защото нямало да носят отговорност за това. В конкретния случай органите на НАП повече от година държали запорирани сметки и имоти на ищеца за обезпечаване на несъществуващо задължение от 257 163,00лв. като напълно било пренебрегнато изискването по чл.121, ал.3 ДОПК - за налагане на обезпеченията върху активи, които не водели до възпрепятстване на дейността на лицето, като ищецът разполагал с безналични ценни книжа, посочени са и фактически основания Видно било, че едва два дни преди да бъдат отменени процесните обезпечителни мерки, органите по приходите наложили запори върху безналични ценни книжа на ищеца. Претендира се че целта на органите на НАП е била да създадат възпрепятстване на дейността на ищеца, което противоречало на чл.121, ал.3 ДОПК.

Вследствие на това и на незаконосъобразните действия на органите на НАП за обезпечаване на несъществуващо задължение, ищецът понесъл значителни вреди. Твърди се, че отговорността на НАП възниквала от незаконосъобразните действия на органите в хода на ревизионното производство, които са определили несъществуващи задължения и са подали искане за запор на банкови сметки и имоти на лице без публични задължения. Отмяната на ревизионните актове още в досъдебната фаза доказвало незаконосъобразността на действията на органите на НАП и издаваните от тях в хода на ревизията актове, какъвто акт е искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

С молбата на ищеца от 29.05.2020г. е оттеглен искът за присъждане на 2 423,14лв. - остатък от законна лихва за преведените по сметката на НАП суми, била възстановена на ищеца след завеждане на исковата молба и в тази част е налице изявление за отказ от претенцията - л. 4 от молбата.

Също с молбата от последната дата са изложени и съображения по отношение на останалите претенции, конкретно относно допустимостта им, които според настоящия състав на съда от една страна са квалифицирани допълнително като незаконосъобразни - така по отношение на искането на Е. П.-С. ръководител на ревизията за налагане на предварителни обезпечения. Незаконосъобразно и в нарушение на чл.121, ал.3 ДОПК и с цел да се пречи на дейността на ищеца, били направени искания и наложени обезпечения в хода на ревизионните производства, възможно било и ползването на друг способ - запор на притежавани от ищеца ценни книжа, за което представя допълнителни доказателства към молбата от 29.05.2020г.

За разлика от тези доводи, в исковата молба е изложено общо твърдение, че незаконосъобразността на ревизионните актове, за обезпечението на които са наложени предварителни обезпечителни мерки чрез запор върху банковите сметки на дружеството, обуславя и незаконосъобразността на наложените запори. Следователно, незаконосъобразността на искането за налагането на обезпечения и възражението за допуснато нарушение по чл.121 ал.3 ДОПК, изложени в молбата от 29.05.2020г. на ищеца, съставляват нови основания, различни от общото твърдение за незаконосъобразност на обезпеченията, основано само на отмяната на ревизионните актове. Тези допълнителни основания изискват и допълнително уточнение на иска

Идентично незаконосъобразността на ревизионните актове се сочи като обуславяща незаконосъобразните действия на частния съдебен изпълнител по отделяне по негова сметка на конкретна сума, получена от публична продажба на имот на ищеца, и впоследствие превеждането и по сметка на ТД на НАП по искане на орган по приходите във връзка с наложени обезпечения за обезпечаване на задълженията по двата отменени ревизионни акта. В молбата от 29.05.2020г. ищецът твърди, че незаконосъобразно от орган по приходите е направено искане до частния изпълнител да бъде заделена сумата в размер на 257 163,00лв. и впоследствие с писмо от 20.02.2019г. да бъде преведена незабавно по специална сметка на ТД на НАП. Отново в исковата молба се твърди, че незаконосъобразността на ревизионните актове обуславя и незаконосъобразното заделяне и впоследствие превода на сумата.

Идентично в молбата по иска за вреди, равностойни на плащанията за разходи за обжалване на запорите, както и на възбранените имоти, се твърди, че са пряка последица от незаконосъобразните действия на ревизиращите органи, и ако последните не са подали неоснователно и незаконосъобразно искане, такива не биха били наложени на ищеца, и нямало да се наложи да прави разходи за тяхното

оспорване, респективно ищецът щял да реализира конкретен проект 2017/2018г. вместо да прекратява договора за сътрудничество и съвместна дейност от 04.05.2017г. В първоначалната искова молба се твърди, че са налице отменени по съответния ред незаконосъобразни административни актове, като се посочват само ревизионните актове, постановленията за налагане на предварителни обезпечителни мерки и искане до ЧСИ за заделяне на суми и за превод на сумите по сметка на ТД на НАП. В контекста на изложението на основанията на иска е видно, че отмяната на РА обуславя и незаконосъобразност според ищеца и на наложените запори и другите изпълнителни действия, т.е. не се претендира самостоятелно незаконосъобразност на самото искане за налагане на обезпеченията, както в молбата от 29.05.2020г. или на другите действия. В контекста на исковата молба, отмяната на РА като незаконосъобразни, обуславя според ищеца и незаконосъобразност на другите посочени от него основания като незаконосъобразни, поради което първоначално не възниква необходимост за уточняване на исковата молба във връзка с допълнително установяване на незаконосъобразни действия на органите по приходите от съда, пред който е предявен иска за вреди на основание чл. 19, ал.2 от Закона за Националната агенция за приходите.

При така изложеното, по допустимостта и съвместното разглеждане на предявените първоначално съединени искиви претенции, съдът приема следното:

Наличието на отменен незаконосъобразен акт е абсолютна положителна процесуална предпоставка за предявяване на иска по аргумент на чл. 19, ал. 2 от ЗНАП и чл. 204, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 19, ал. 3 от ЗНАП и чл. 1, ал. 2 от ЗОДОВ, включително по аргумент и от чл. 300 от АПК. Според последната разпоредба - исковите за обезщетение за вреди, причинени от незаконно принудително изпълнение се разглеждат по реда на АПК, т.е. в производството за обезщетения за вреди по чл.203 и следващите.

Съгласно чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Фактическият състав на отговорността по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ включва отменен по надлежния ред акт, реално причинена вреда, произтичаща от него, както и наличието на пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт и настъпилата вреда. По чл. 19, ал. 1 и ал. 3 от Закона за Националната агенция за приходите НАП отговаря за вредите, причинени на физически и юридически лица от незаконни актове, действия или бездействия на нейни органи и служители при или по повод изпълнение на дейността им, като отговорността обхваща всички имуществени и неимуществени вреди и пропуснати ползи и се реализира по реда, предвиден в ЗОДОВ.

Също съгласно чл.19, ал.2 ЗНАП, обезщетения за вреди от незаконни актове, действия или бездействия по ал. 1 може да се искат след тяхната отмяна. Когато вредите са причинени от нищожен акт на органите или служителите на агенцията или от тяхно незаконно действие или бездействие, нищожността на акта, съответно незаконосъобразността на действието или бездействието, се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение.

За да приеме допустимост на исковите претенции в определението си от 03.02.2020г.,

съдът е приел, че всички искове се основават на отменените при оспорването по административен ред ревизионни актове.

Съдебното производство по делото следва да продължи само по иска за присъждане на щети от направени разходи за правни услуги, на основание отмяната по административен ред на ревизионните актове. Доколкото ревизионните актове са отмени при оспорването им по административен ред, то претенцията за щети за направени разходи за правни услуги, получени от адвокатско дружество С., Б. и партньори, съответства на всички изисквания за допустимост по чл.19, ал.2 от Закона за Националната агенция за приходите, във връзка с чл.1, ЗОДОВ и чл.204, ал.1 АПК, която искова претенция е предявена при спазване на изискването по чл.19, ал.2 от ЗНАП, разменени са книжа и разглеждането ѝ следва да бъде насрочено в открито съдебно заседание.

Такива изводи не могат да се направят по отношение на всички останали искове, с изключение на оттегляния. С молбата от 29.05.2020г. ищецът е навел твърдения и за други незаконосъобразни актове/действия на органи по приходите, конкретно касаещи претенциите, свързани с наложените предварителни обезпечения, т.е. нови и различни основания от отмяната на ревизионните актове. Очевидно след допълнителните уточнения на исковите претенции във връзка с възражението за недопустимост, не се основават само на отмяната на ревизионните актове. От друга страна, действително нито едно от постановленията на публичния изпълнител за налагането на предварителните обезпечителни мерки не е отменено. Налице е необходимост от уточняване на останалите искиви претенции във връзка с чл.19, ал.2 ЗНАП - относно това дали се иска от съда, пред който е предявен иска за вреди да установи незаконосъобразност на конкретно действие, от което се претендират вредите, съобразно правомощията по разпоредбата.

От една страна, ще бъде налице значително затруднение съвместното разглеждане на исковите, с оглед както основанията за допустимост, така и установяванията по всеки иск, съответно да остави производството по делото без движение и дава указания за допълнителни уточнения на останалите искове.

Освен фактическо и правно затруднение от съвместното разглеждане на всички съединени искове, според настоящия състав на съда, след приемането на чл.204, ал.5 АПК, в производството за обезщетения по АПК, приложимо в казуса по делото, се препраща към ГПК само по въпроси за съдържанието на исковата молба и доказателствата, няма общо препращане, в това число и към правилата за съединяване на искове.

Настоящият състав на съда намира, че следва да постанови разделяне на съдебното производство по делото, като същото продължи по отношение на иска за присъждане на щети, представляващи разходи за заплащане на правни услуги за оспорване на актове на органи по приходите: сума в размер на 6186.00 лв., представляващи разходи за правни услуги, получени от адвокатско дружество С., Б. и Партньори и конкретно по обжалване на РА № 22221516008914-091-001/05.02.2018 г. в размер на 3600,00 лв., на правните услуги, свързани с изготвяне на възражение срещу РД № Р-22002218004417-092-001/19.03.2019 г. и на жалба срещу ревизионен акт РА № Р-22002218004417-091-001/15.04.2019 г. пред Директора на ОДОП С. в

размер на 2 586,00 лв..

Отмяната на ревизионните актове е постановена при обжалването им по административен ред, а именно:

1) С Решение № 974/09.07.2018 г. директорът на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП отменя РА № 22221516008914-091-001/15.02.2018 г. на основание чл.155, ал.4, т.1 и т.2 от ДОПК с указания за повторна ревизия, да бъде издадена нова заповед за ревизия от друг ревизиращ екип на ищеца за определяне на задълженията за корпоративен данък по ЗКПО за данъчни периоди от 2010 до 2015 г.

2) С Решение № 1690/07.10.2019 г. Н. К. К. - директор на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП отменя РА № Р-22002218004417-091-001/15.04.2019 г., издаден при повторната ревизия, в частта за установените задължения за корпоративен данък по ЗКПО за данъчни периоди 2011, 2012, 2013 и 2014 г. и потвърждава акта относно дължими лихви за авансови вноски в размер на 2191,09 лв. за данъчен период 2010 г., като указва, че същото задължение е погасено по давност на основание възражението за изтекла давност.

Доколкото ревизионните актове са отмени при оспорването им по административен ред, то претенцията за щети за направени разходи за правни услуги, получени от адвокатско дружество С., Б. и партньори, съответства на всички изисквания за допустимост по чл.19, ал.2 от Закона за Националната агенция за приходите, във връзка с чл.1, ЗОДОВ и чл.204, ал.1 АПК.

Исковата претенция следва да бъде разгледана именно на посочените основания, доколкото липсва правна уредба за присъждане на разноски в производството по обжалване по административен ред. Разпоредбата на чл. 161 ДОПК урежда присъждането на разноски само при съдебното обжалване на ревизионните актове. В глава осемнадесета на ДОПК "Обжалване на ревизионния акт по административен ред", в която систематично място имат разпоредбите на чл. 152 - чл. 155 няма норма, която урежда въпроса с разпределението на понесените от страните разноски. Съгласно § 2 от ДР на ДОПК за неуредените в кодекса въпроси се прилагат разпоредбите на АПК и Гражданския процесуален кодекс (ГПК). В АПК въпросът с разноските в административното производство също не е уреден, като този въпрос не е засегнат в глава шеста "Оспорване на административните актове по административен ред". Налице е законова празнота и в ДОПК, и в АПК относно понесените от страната разноски в това производство. Същевременно, цитираните две решения на директора на дирекцията за отмяната на ревизионните актове не съдържат разпореждане относно разноските. За страната в оспорването по административен ред съществува единствено възможността да претендира като претърпени вреди, направените разноски по реда на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ. Към този ред препраща разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от Закона за националната агенция за приходите (ЗНАП), съгласно който агенцията отговаря за вредите, причинени на физически и юридически лица от незаконни актове, действия или бездействия на нейни органи и служители при или по повод изпълнение на дейността им, а съобразно ал. 2 обезщетения за вреди от незаконни актове, действия или бездействия по ал. 1 може да се искат след тяхната отмяна. Предпоставките

за ангажиране отговорността на държавата за дейността на администрацията, визирана в чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ са:

1. незаконосъобразен акт, отменен по съответния ред, а именно ревизионен акт, който е отменен от горестоящия орган - директор на Д "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП, която предпоставка по отношение на разглеждания иск е налице, съответно исковата претенция е допустима на основание чл.204, ал.1 АПК и чл.19, ал.2 ЗНАП.

2. вреда от такъв административен акт в размер на платеното адвокатско възнаграждение във връзка с оспорването на акта по административен ред, която предпоставка е въпрос на доказване по делото от страна на ищеца

3. причинна връзка между отменения незаконосъобразен ревизионен акт и настъпилите вредоносен резултат.

По отношение на тази претенция ответникът оспорва в писмения отговор, както по размера на претендираната вреда, така и, че съществува причинна връзка, и конкретно в обобщение изтъква следното:

- Между плащането на адвокатско възнаграждение и отменения РА не е налице пряка и непосредствена връзка. Под преки вреди следва да се разбират само тези, които са типична, нормално настъпваща и необходима последици от вредоносния резултат. Освен преки, вредите следва да бъдат и непосредствени вреди, т.е. да са настъпили по време и място, следващо противоположния резултат. Плащането на адвокатското възнаграждение не произтича от отменения РА, а е доброволно договорено от ищеца, още преди да бъде издаден РА.

-Липсвал договор за правна защита и съдействие, в първата фактура от 07.02.2018 г. е посочено обжалване на РА, но не ставало ясно какъв е обемът на услугите, за които е издадена същата - дали включват единствено административно обжалване на РА или както последното, така и обжалване в съдебна фаза. За втората претенция в тази част е представено единствено платежно нареждане от 21.03.2019 г. с основание правни услуги, но не ставало ясно в какво се състоят същите и какъв е техният обем. Посоченото обосновавало неоснователност на исковата молба.

-Претендира и неоснователно обогатяване за част от исковата сума поради упражнено право на приспадане на ДДС, което ответникът мотивира с извършена справка в публичния регистър за регистрираните по ЗДДС лица. От справката, приложена към отговора се установявало, че както ищеца, така и адвокатското дружество са регистрирани за целите на ДДС. От същото следва, че дружеството - ищец е имало право на данъчен кредит за посочения ДДС в размер на 600,00 лева по фактура 384/07.02.2018 г. и в размер на 431 лв. по фактура № 460/21.03.2019 г., търговецът е посочил въпросната фактура с право на пълен данъчен кредит, и е приспаднал размера по него от своите ДДС задължения съответно със справката-декларация по чл. 125 от ЗДДС съответно за месец 11/2018 и месец 08/2019 г. С оглед на това счита искът за недопустим в частта за пълния размер на стойността по фактурата или по конкретно с размера на начисления ДДС. В случай на едно евентуално осъждане на НАП за целия размер по фактурата, същото би довело до неоснователно обогатяване на ищеца с размера на ДДС, доколкото веднъж дружеството е намалило данъчните си задължения в два данъчни периода, а

втори път претендира въпросната сума, като вреди с исковата молба.

Що се касае до частта на иска за платен от ищеца ДДС за правни услуги, то този въпрос касае основателността на исковата претенция по размер, а не допустимост на иска, предвид чл.19, ал.2 ЗНАП и чл. 204, ал.1 АПК - въпрос по допустимостта е единствено отмяната на ревизионните актове по съответния ред.

Предвид на изложеното, съдът следва да насрочи делото в открито съдебно заседание за разглеждане на иска на ищеца ЕСТ АД срещу НАП за присъждане на ищеца на сумата от 6186.00 лв., представляващи щета от направени разходи за правни услуги, на основание отмяната на ревизионни актове по административен ред.

На основание изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по делото в частта за предявения от ищеца [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление г. С., чрез адв. Д. от САК, срещу Националната агенция за приходите, иск с правно основание чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ и за присъждане на щета в размер на 2423,14 лв., представляващи разликата между размера на пропуснати ползи върху сума в размер на 178 932,18 лв. и платената от НАП законна лихва в размер на 7 693.86 лв. - на основание оттегляне на иска с изрична молба на адвоката от 29.05.2020г. и на основание, плащане от страна на ответника на 27.02.2020г.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО в тази част подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 7 дневен срок от съобщаването му.

РАЗДЕЛЯ съдебното производство по делото, като отделя за разглеждане в отделни производства следните искове:

I.Претендирани щети, представляващи пропуснати ползи от запори по банкови сметки на ищеца:

1)сума в размер на 7999.65 лв., представляващи пропуснати ползи върху запорирана сума в [фирма] в размер 59 619,95 лв. за периода 26.01.2018г.- 23.05.2019 г.

2)сума в размер на 150.41 лв., представляващи пропуснати ползи върху запорирана сума в Банка [фирма] в размер 1121,01 лв. за периода 26.01.2018г.- 23.05.2019 г.

3)сума в размер на 17.38 лв., представляващи пропуснати ползи върху запорирана сума в Банка [фирма] в размер 131,18 лв. за периода 01.02.2018г.- 23.05.2019 г.

4)сума в размер на 46.72 лв., представляващи пропуснати ползи върху запорирана сума в Банка [фирма] в размер 435,72 лв. за периода 03.05.2018г.- 23.05.2019 г.

5)сума в размер на 9930.14 лв., представляващи пропуснати ползи върху задържана сума по сметка на ЧСИ С. П. в размер на 257 163,00 лв., за

периода 28.11.2018 г.- 15.04.2019 г.

б)сума в размер на 2423,14 лв., представляващи разликата между размера на пропуснати ползи върху преведената от ЧСИ С. П. по сметка на НАП сума в размер на 178 932,18 лв. за периода от превода на сумата от ЧСИ до датата на връщане на сумата от НАП 14.11.2019г., съответно 19.11.2019г., която е равна на 10117.00 лв. и платената от НАП законна лихва в размер на 7 693.86 лв. - тази искова претенция е оттеглена с изрична молба на адвоката от 29.05.2020г. и на основание, плащане от страна на ответника на 27.02.2020г., в тази част съдебното производство следва да бъде прекратено.

II.Претендирани щети, представляващи разходи за съдебно обжалване на незаконосъобразни обезпечения - запори: сума в размер на 1394 лв., представляваща щети от направени разходи за съдебно обжалване незаконосъобразните запори, включваща държавна такса в размер на 50 лв., адвокатско възнаграждение в размер на 600 лв., както и присъденото на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 500 лв. и събраните от ЧСИ Т. В. разноски и такси по изпълнителното производство, образувано от ТД на НАП за събиране на присъденото юрисконсултско възнаграждение, в размер на 244 лв.

III.Претендирани щети, вследствие на наложени възбрани върху недвижими имоти на дружеството - сума в размер на 30553,87 лв., представляваща щета от направени разноски по договора за сътрудничество и съвместна дейност с [фирма] за изграждане на ваканционен комплекс със съответното ландшафтно оформление на околния терен, който договор е бил прекратен поради наложените незаконосъобразни възбрани върху имотите на дружеството в [населено място], местността „Ц.“, област В.;

IV.Претендирано обезщетение за неимуществени вреди вследствие на наложените обезпечения по отношение на дружеството - сума в размер на 10 000 лв.

ДЕЛОТО да се докладва на председателя на съда за определяне на съдии докладчици по отделените искове.

СЪДЕБНОТО ПРОИЗВОДСТВО по адм.д. 838/2020г. на АССГ продължава по предявения иск от [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление г. С., чрез адв. Д. от САК, срещу Националната агенция за приходите /НАП/, иск с правно основание чл. 1, ал.1 от ЗОДОВи за щети, представляващи разходи за заплащане на правни услуги за оспорване на актове на органи по приходите: сума в размер на 6186.00 лв., представляващи щета от направени разходи за правни услуги по обжалване на РА № 22221516008914-091-001/05.02.2018 г. в размер на 3600,00 лв., на възражение срещу РД № Р-22002218004417-092-001/19.03.2019 г. и на жалба срещу ревизионен акт РА № Р-22002218004417-091-001/15.04.2019 г.пред Директора на ОДОП С. в размер на 2 586,00 лв.

НАСРОЧВА адм.д. 838/2020г. на АССГ за разглеждане в открито заседание на 31.08.2020г. от 11:30ч., за която дата и час да се призоват страните

-Ищецът: [фирма] представлявано от Я. Д. и по пълномощие от адв. Д. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], вх. Б, ап. 5 ,тел. [ЕГН], ел. адрес [електронна поща]

-Ответникът: Националната агенция за приходите със седалище [населено място], [улица], тел. 02/98593801, ел. адрес td_sofia_grad@ro22.nra.bg

ДА СЕ ПРИЗОВЕ, на осн. чл.10, ал.1 ЗОДОВ, Софийска градска прокуратура за участие в производството.

Разпределение на доказателствената тежест:

УКАЗВА на ищеца, че носи доказателствена тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в исковата молба и по иска, предмет на делото, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, като следва да докаже всеки елемент от състава на отговорността за вреди по чл.1 ЗОДОВ:- наличие на незаконосъобразен административен акт, от който се претендират вредите, неговата отмяна като незаконосъобразен; - вид и размер на причинени вреди; - причинна връзка между незаконосъобразния акт и вредите.

УКАЗВА на ответника, че носи доказателствената тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в отговора на исковата молба.

ПРИКАНВА страните към доброволно уреждане на спора.

ПРЕПИС от определението да се връчи на страните и Прокуратурата, а на ответника - и от процесуалната молба на ищеца от 29.05.2020г.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: